

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι η προκάτοχός της άσκησε αποφασιστική επιρροή στις ως άνω επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις και σε εσφαλμένη εφαρμογή των νομικών προϋποθέσεων καταλογισμού, ιδίως των προϋποθέσεων τεκμηρίωσης αποφασιστικής επιρροής

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει παραγραφεί η κατά το άρθρο 25, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾, εξουσία της Επιτροπής προς επιβολή προστίμου. Αναφέρει, σχετικώς, ότι η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε παραβάσεις των ως άνω εταιρειών κατά την περίοδο μετά το 1996/97 και, σε κάθε περίπτωση, για τα έτη 1999 και 2000. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αναστολή της διαδικασίας λόγω της διαφοράς στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, δεν είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής ως προς την προσφεύγουσα.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Στο πλαίσιο αυτό ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ανέστειλε χωρίς λόγο τις έρευνες για περισσότερα από τέσσερα χρόνια με αποτέλεσμα από την έναρξη των ερευνών να μεσολαβήσουν περίπου πέντε χρόνια μέχρι την ενημέρωση της προσφεύγουσας και περίπου έξι χρόνια μέχρι την ανακοίνωση των αιτιάσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε έρευνες στις ως άνω επιχειρήσεις και στη σχετική εμπορική μονάδα, προκειμένου να διερευνήσει πλήρως την υπόθεση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εξαιτίας αυτών των παραλείψεων η Επιτροπή της στέρησε τη δυνατότητα να διασφαλίσει απαλλακτικά στοιχεία και να υπερασπίσει αποτελεσματικά τη θέση της.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) 1/2003, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2010 — *Faci* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-46/10)

(2010/C 100/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Faci SpA* (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Piccardo, S. Crosby και S. Santoro, lawyers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που με αυτή διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε σύμπραξη με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω ποσοστώσεων πωλήσεων και την κατανομή της πελατείας,
- να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικώς το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο,
- να ακυρώσει την απόφαση κατά το μέτρο που με αυτή μειώνεται το αρχικώς υπολογισθέν πρόστιμο για την *Bärlöcher* ή να περιορίσει ουσιαστικώς την παρασχεθείσα μείωση,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009 (Υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) κατά το μέτρο που με αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ) και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον συμμετείχε σε σύμπραξη με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω ποσοστώσεων πωλήσεων και την κατανομή της πελατείας στον τομέα *ESBO/esters*. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί την ουσιαστική μείωση του σε βάρος της επιβληθέντος προστίμου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε γενικές αρχές του δικαίου, υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, ενήργησε χωρίς να έχει σχετική αρμοδιότητα, καθώς και ότι παραβίασε την αρχή του ανόθευτου ανταγωνισμού, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και δεν εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων. Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε επιχειρήματα:

- Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, στο μέτρο που προσέδωσε ελάχιστη σημασία στα προ της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη αποδεικτικά στοιχεία και μεγάλη σημασία στα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι μια πλήρως λειτουργούσα σύμπραξη, αφορώσα τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών, την κατανομή της πελατείας, ζημιογόνες πρακτικές τιμών, ακόμη δε και αθέμιτη δωροδοκία, είχε παύσει πριν η προσφεύγουσα αρχίσει να συμμετέχει σε αυτή, δεν ελήφθη δεόντως υπόψη κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της διαπραχθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως.

- Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, στο μέτρο που επιφύλαξε στην προσφεύγουσα την ίδια μεταχείριση με τις λοιπές επιχειρήσεις, παρά το γεγονός ότι, σε σύγκριση με αυτές, η βαρύτητα της διαπραχθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως δικαιολογούσε ουσιωδώς διαφορετική μεταχείριση. Κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε διαφορά ύψους μόλις 1 % της αξίας των πωλήσεων στη σχετική αγορά, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα διέπραξε λιγότερες παραβάσεις και ότι καμία από τις παραβάσεις αυτές δεν ήταν ιδιαίτερα σημαντική και παρά τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν εφάρμοσε τη σύμπραξη. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέβη τον κανόνα της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι αποτελούσε το αντικείμενο έρευνας πολύ αργότερα απ' ό,τι τις λοιπές επιχειρήσεις, γεγονός που προκάλεσε ζημία στην προσφεύγουσα.
- Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, λόγω της μη εύλογης διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας και της εκ μέρους της αναστολής της διαδικασίας προκειμένου να αποφανθεί επί παρεμπιπτότος ζητήματος. Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισεως, στο μέτρο που οι πράξεις της έβλαψαν αδικώς την προσφεύγουσα, η οποία, επομένως, θα έπρεπε να τύχει μείωσης του επιβληθέντος σε βάρος της προστίμου ουσιωδώς μεγαλύτερης της χορηγηθείσας ποσοστού 1 %.
- Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη μείωση του προστίμου (μεγαλύτερη του 95 %) της οποίας έτυχε η Bärlocher, που είναι υπάρχουσα ή δυνητική ανταγωνίστρια της προσφεύγουσας, επικαλούμενη αναρμοδιότητα, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως εν ευρεία εννοία και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η μείωση του προστίμου ισοδυναμεί με ενίσχυση, δυνάμενη να προκαλέσει νόθευση του ανταγωνισμού στην αγορά. Επιπλέον, ή επικουρικώς, στο κείμενο της κοινοποιηθείσας στην προσφεύγουσα αποφάσεως, η Επιτροπή δεν αναφέρει τους λόγους που δικαιολογούν τη μείωση, γεγονός που ισοδυναμεί με παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- Το πρόστιμο σε βάρος της προσφεύγουσας επιβλήθηκε κατά παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και των αρχών που απορρέουν από τις κατευθυντήριες αυτές γραμμές. Κατά τον υπολογισμό του προστίμου, η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα, σε αντίθεση προς τις λοιπές επιχειρήσεις, δεν είχε συμμετάσχει σε «σκληροπυρηνικές» συμπράξεις και ότι είχε επιδείξει σύμφωνη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά στο σύνολο της σχετικής αγοράς. Η βαρύτητα της διαπραχθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως δεν εκτιμήθηκε ορθώς, στο μέτρο που αδικώς της καταλογίστηκε συμπεριφορά αντίθετη προς τους κανόνες τους ανταγωνισμού. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε τον ρόλο που πράγματι διαδραμάτισε η Faci, δεν έλαβε υπόψη το περιορισμένο μέγεθος της προσφεύγουσας, την περιορισμένη ισχύ στην αγορά και την έλλειψη ικανότητάς της, σε σύγκριση με τις λοιπές επιχειρήσεις, να βλάψει τον ανταγωνισμό και δεν προέβη στις αναγκαίες συναφώς προσαρμογές, σύμφωνα με το σημείο 37 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων, ώστε να τις εφαρμόσει ορθώς κατά νόμον.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2010 — Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-47/10)

(2010/C 100/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Akzo Nobel NV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Γερμανία), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Κάτω Χώρες), Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Swaak, and Marc van der Woude, lawyers)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως εν όλω ή εν μέρει, και/ή
- να μειώσει τα επιβληθέντα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως πρόστιμα, και/ή
- να διαπιστώσει ότι η Akzo Nobel Chemicals GmbH και η Akzo Nobel Chemicals B.V. δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για τις προγενέστερες του 1993 παραβάσεις και ότι η Akzo Nobel N.V. δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για την παράβαση που διαπράχθηκε στο διάστημα μεταξύ 1987 και 1998, ούτε ατομικώς ούτε από κοινού με τις επιχειρήσεις που ανήκουν στον όμιλο Elementis,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, (Υπόθεση COMP/38589 — Σταθεροποιητές θερμότητας), στο μέτρο που με αυτή κρίθηκαν υπεύθυνες για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ) και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον συμμετείχαν σε σύμπραξη με σκοπό τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω ποσοστώσεων πωλήσεων, την κατανομή της πελατείας και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών σχετικών ιδίως με την πελατεία, την παραγωγή και τις πωλήσεις, στον τομέα των σταθεροποιητών κασιτέρου. Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ζητούν την ουσιαστική μείωση του επιβληθέντος σε βάρος τους προστίμου.